

મન સમદર પડઘા

મન સમદર પડઘા,
‘તે’ કથિતમ્ આકાશ;
‘તન’ ધરતલ ભૂમિ,
અંતે અવ્યાબાધ. ---મન...

કેવળ જ્ઞાનાકાર, શુદ્ધાત્માનો પ્રકાશ;
જ્ઞેયોનો જ્ઞાતા, આરંપાર ઉજ્જશ.

પરછાઈ પડઘા,
અપ્પે ના અડતા;
નિઃશંક નિર્ભયતા,
‘અસંગ’ પદ સંપ્રાપ. ---મન...

સંચિત કર્મ પ્રતિષ્ઠ, પડઘા મેં ‘મમતા’;
દૈહિક આસક્તિ, સ્પંદ્રજ્ઞે રમણા.

હું છું શુદ્ધાત્મા,
વ્યક્તક પરમાત્મા;
અવસ્થા પલટંત,
સુખદ શાંત સમાધ. ---મન...

કેવળ આત્મ સિવાય, માત્ર બધું પુદ્ગલ;
આવનજાવનને, જોનારો અવિચલ.

“જ્ઞાની પુરુષ” અપના,
મોક્ષક સિદ્ધાત્મા;
બાકી જગ સપના,
ઉકેલે છે મહાત્મા. ---મન...

